

דף קנג.

עין משפט א.

הו"מ סימן רנ סעיף יג
עין בסעיף הקודם

עין משפט ב.ג.

הו"מ סימן רנא סעיף א

א. הנותן מתנה כשהוא שכיב מרע וכתב בה בחיים ובמות בין במקצת ^ד בין בכל הואיל וכתב בה ובמות, הרי זו מתנת שכיב מרע ולא יקנה אלא לאחר מיתה ^ה.

אבל בריא שנתן מתנה וכתב בשטר בחיים ובמות ^ו הרי זו מתנה גמורה מחיים ^ז, וזה שכתב בה ובמות כמי שאומר מעתה ועד עולם וכמו נוי השטר הוא.

עין משפט ד.

הו"מ סימן רנא סעיף ב

ב. שכיב מרע שנתן מתנה וציין אם ימות מחולי זה, ומת ואין עדים לשאול להם ^ח הרי המתנה בטלה שאין מיתתו ראייה דשמא מחולי הראשון נרפא, ואח"כ חלה חולי אחר ומת וע"כ הנכסים בחזקת היורשים עד שהמקבל יביא ראייה ^ט שמתוך החולי שנתן בו המתנה מת.

- ד. ואפי' יש בו קנין, כיון שהזכיר מיתה הוא שכיב מרע, יש לו דין מצוה מחמת מיתה, וצ"ל שיש לקנין יפוי כח. סמ"ע ס"ק א'.
- ה. ואם הקדים "במות ובחיים" הרי זה כמו בחיים ובמות. ש"ך ס"ק א'.
- ה. רמב"ם פ"ח מזכיה הלכה י"ט. מב"ב קנ"ג ע"א. וכרב שם.
- ו. ה"ה אם כתב מחיים במות. סמ"ע ס"ק ד'.
- ז. כשהיה קנין, ואם אמר בפירוש מהיום ולאחר מיתה או מהיום אם לא אחזור בי. יתבאר בס"י רנ"ז סעיף ז'. סמ"ע ס"ק ה'.
- ח. מב"ב שם ודלא כרבא, ומ"מ אם אפשר לשאול העבדים והמשמשים אותו ואומרים שהכביד עליו חוליו, יכולין להעיד שמת מתוך אותו החולי. סמ"ע ס"ק ז'.
- ט. ואם אינו מביא ראייה, הנכסים בחזקתן, ונפטרים היורשים אפי' בלא שבועה, שאין נשבעין היסת כדי להפטר אף שהמקבל טוען ברי. סמ"ע ס"ק ט'.

- * אם תפס מקבל המתנה המטלטלין^י, מתוך שיכול לומר שלי הם, נאמן לומר שמחולי הראשון הוא מת.
- * ה"ה אם עמד החולה ורוצה לחזור במתנתו ואומר שמתנת שכיב מרע היתה, והמקבל אומר בריא היתה^כ והיה קנין ולא יוכל לחזור, על המקבל להביא ראיה^ל שכריא היה.
- * ה"ה בכל מקום שיש מחלוקת הפוסקים אם זכה המקבל, עליו להביא הראיה^מ.

דף קנג:

עין משפט א.

ח"מ סימן רנא סעיף ב

עין בסעיף הקודם

- י. וה"ה בסיפא שהנותן עמד ואומר שכיב מרע הייתי והמקבל אומר מתנת בריא נתת לי אם תפס המקבל ויש לו מיגו נאמן. ש"ך ס"ק ו'.
- כ. ואפי' נכתב בו יפוי כח אין ראיה מכך ששכיב מרע היה, שלפעמים גם בריא כותב יפוי כח. סמ"ע ס"ק י'.
- ובפעמוני זהב כתב לדקדק בדברי השו"ע ממש"כ שהמקבל אומר בריא היה, ולא אמר שהמקבל אומר שמתנת בריא היתה משמע דאם מודה המקבל ששכיב מרע היה רק שטוען במתנת בריא אינו נאמן ואין כאן מקום לספק שבגלל חוליו נתן מתנת שכיב מרע, ואפי' אם תפס המקבל מוציאים ממנו.
- ועוד כתב שם דאפי' אם יכתוב בה לשונות המורים שהיה ברי ואנו יודעים בבירור ששכיב מרע היה מתנת שכיב מרע היא ואם כתוב בה בעין יפה וגוף בריא ודאי מתנת בריא היא. ובלבד שהם חלוקים אם היה בריא או שכיב מרע וא"א לברר על ידי עדים אז אמרינן דאם כתב לשונות אלו שהיה בריא מהני. ע"ש.
- ל. ואם אין לו ראיה ישבע הנותן היסת, כיון שהמקבל חי וטוען בברי שכריא היה. סמ"ע ס"ק י"א.
- מ. ואם שניהם מוחזקים או שניהם אינם מוחזקים ואין חזקת מרא קמא, שניהם יחלוקו. סמ"ע ס"ק י"ב.